

1999, og der vil givet et langt stykke ud i fremtiden komme ganske pæne, store beløb ind på den her konto.

Set fra den synsvinkel har hr. Frank Aaen fuldstændig ret i det, men efter regeringens opfattelse står vi og skal tage en principiel stilling til, om vi vil satse på, at der også kan være en dansk og en nordisk børs fremover. Hvis man vælger den strategi, som hr. Frank Aaen anbefaler, som man godt kan vælge, så bliver det i en erkendelse af, at så vil vi over tid efterhånden ikke længere have en dansk børs og en nordisk børs.

Der ligger jo også i det her et oplæg til et nordisk samarbejde. Svenskerne har afskaffet deres afgift, og hvis vi skal ind i det nordiske samarbejde, der også på den her konto kan være med til at skabe et nordeuropæisk eller i hvert fald nordisk center, som også kan være en magnet og også kan være med til at være drivkraften i, at de nordiske samfund kan udvikle sig og derunder bestemt også det danske, ja, så er det efter regeringens opfattelse en rigtig beslutning.

Det er jo heller ikke en beslutning, der sådan er kommet over en nat. Det startede faktisk tilbage i 1993, da vi lavede vores første skattereform, hvor vi halverede aktieafgiften, og hvor vi afskaffede kapitaltilførselsafgiften. Det havde de samme toner. Det blev allerede dengang bebudet, at det var den linje, vi lagde, og det er det, vi lever op til nu. Regeringen er overbevist om, at det tjener det danske samfund, hvis vi også har en børs hos os og i et samarbejde på nordisk plan fremover.

Så den strategi, som jeg er helt enig i man kunne vælge, og som hr. Frank Aaen har anbefalet her i dag, er vi bare uenige i, for vi ønsker i modsætning til hr. Frank Aaen, at vi også fremover skal have en dansk børs.

Så er der jo heldigvis også sket det, at hvor vi for nogle år siden ville have været i en situation, hvor det var en snæver gruppe af de rigeste kapitalister, som først og fremmest ville rende med kassen i den her sammenhæng – de får bestemt deres andel også her – så vil en meget stor del af de beløb, vi her taler om, på den måde, som pensionsopsparingerne har udviklet sig gennem de seneste år og vil udvikle sig fremover, ende hos ganske almindelige, jævne lønindkomstfamiliers pension, og dermed er der også en rimelighed den vej rundt.

Så summen af de overvejelser, regeringen har haft, summen af den strategi, som regeringen

lagde tilbage allerede fra starten af 1993, har for os gjort, at det var det rigtige tidspunkt, og det var naturligt, at vi traf den beslutning, vi har truffet med forslaget, vi har lagt frem i Folketinget her i dag.

Der er nogle, der har ment, at det ikke var af lyst og med vild begejstring, jeg fremsatte et forslag af den her karakter, der koster et provenu på 700 mio. kr. – altså det dér med, at en skatteminister kan komme med et forslag, der koster et stort provenutab. Det kan jeg sådan set godt bekræfte. Man ved jo af erfaring, at hvis det er sådan, at man skal have enderne til at hænge sammen, jamen så er der jo ikke plads til, at man kan lave mange af den slags ting. Og hvis jeg havde stået med et frit valg, hvis det var sådan, at vi ikke havde haft nogen overordnede hensyn, der skulle tages, hvis ikke det havde været spørgsmålet om, hvorvidt vi skulle sikre en dansk børs også fremover, ja, så havde jeg da sådan set hellere brugt pengene på at lempe på indkomstbeskatningen. Det havde jeg da.

Men set i den samlede overvejelse og med de formål, vi har ønsket at fremme, og den udvikling, vi ønsker at fastholde i Danmark i et samarbejde med Norden, så mener vi, det er en rigtig beslutning.

Så vil jeg også gerne takke det ganske brede flertal, der har givet tilsagn om at støtte regeringens forslag i det videre arbejde.

Til hr. Aage Frandsen, der var inde på indberetningsspørgsmålet, vil jeg foreslå, at vi måske plejer det lidt under udvalgsarbejdet og dér kan vende tilbage til den diskussion.

Med de bemærkninger skal jeg på regeringens vegne takke for en velvillig modtagelse af forslaget.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal indledningsvis takke for svaret og dialogen, men når skatteministeren siger, at det er rimeligt, fordi vi nu har fået så mange pensionskasser, der ejer aktier, så vil jeg godt sige, at de 700 mio. kr. tilhører fællesskabet. Pensionsformuerne tilhører kun et mindretal af danskerne, et lille mindretal af danskerne oven i købet.

Og når vi kigger på det mindretal, der har pensionsformuer, så er de meget ulige fordelt, og det vil sige, at de 700 mio. kr. bliver ekstremt ulige fordelt også blandt dem, der har en pensionsopsparing. Så jeg synes ikke, det er et godt bytte.